

ГОЛОС ДЯКІВ

Незалежний, аполітичний, безпартійний,
становий часопис.
Виходить 1 і 15. кожного місяця.

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Міцкевича ч. 51.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., $\frac{1}{4}$ стор 30 зл., $\frac{1}{8}$ стор 15 зл., $\frac{1}{16}$ стор 8 зл., $\frac{1}{32}$ стор 4 зл.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ: За одно слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГолоШЕННЯ приймається тільки за попереднім надісланням належитости або принайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:

В краю чвертьрічно . . . 1.25 зл.
За границею річно . . . 1 $\frac{1}{2}$ доляра
або їх вартість в иншій валюті.

Чекове conto П. К. О. в Варшаві
ч. 152.951.

Ціна одного примірника
20 сот.

Христос Воскрес!

*Сей день, єгоже сотвори
Господь, возрадуємся и возвеселимся в онь.
(Пс. 117, 24).*

Повіяв тихий і теплий вітер широкими, пустими, ще снігом покритими полями й зашепотів серед голих конарів наших, чарівних лісів і борів та полетів через високі, наші, милі Карпати, через шумлячі, сріблясті ріки, а під його горячий подувом почали топиться рештки снігу.

В ясних лучах весняного сонця по полях починають блискотіти оксамітні озимини, а по левадах сочисті трави. З вогкої землі виринули барвні й пахучі цвітки, а дерева прикрасилися свіжими пупянками, замінюючимися в розкішні листки й мальовничі цвіти. Весна йде! радісно голосять дерева. Весна йде! весело журчать сріблясті потоки. Весна йде! щебечуть громади птиць.

З тих свіжих, пахучих піль, з одягаючихся в зелень лісів, з барвних левад та сріблястих озер і рік взноситься попід високі, голубі небеса гомін радісної й веселішої могутости.

Пробудилася, воскресла ціла природа й прибралася та причепурилася неначе молода на привіт свого нареченого й тішиться тою великою урочистістю, яку подають великодні дзвони людям, селам і містам.

Серед такої загальної радості на землі лунає нині по всіх наших рідних хатах по найдальших закутинах Української Землі та гень всюди, всюди, де лиш чується українське, дороге слово та де лиш бється українське, щире серце вельмирадісний, святочний привіт: „Христос Воскрес!“

Так оно вже є на нашій, дорогій, Українській Землі від около 1000 літ, і маймо надію, що воно так буде ще довгі, довгі віки переходити з покоління на покоління, від нас аж до найдальших, наших нащадків.

Що року будуть пригадувати нам наші великодні пісні, щоби ми все й всюди, навіть серед найтяжших, усяких умовин життя не тратили віри й надії в красше завтра, бо нічо инше, як та віра й надія в красше майбутнє додасть нам охоти й свіжих сил до дальшої, важкої та успішної борби за наше існування, за наш нарід і наш Рідний Край.

Також наші дяки, перед якими сей рік, а зокрема сей Великдень відкриває великі й гарні перспективи в борбі о красшу свою долю, не сміють тепер ані на хвилю опустити рук, але гуртом, всі як один зараз

станути до спільної праці над найбільше пекучою справою, т. є над поправою свого економічного положення, й тямити, що кожний спізнений день, кожда година а навіть і хвиля може потягнути за собою небажані й шкідливі для них наслідки в сій борбі.

Идучи за словами св. апостола Павла: „Отложи ветхаго человека... и облещися в новаго человека...“ мусять наші дяки з нинішнім Воскресенням Христовим відродитися, позбутися тих лихих душевих прикмет, що до нині були їм ворогом в борбі о поліпшення своєї екзистенції, а узброїтися в те, що веде до бажаної мети, то є: в солідарність, витревалість, силу волі, та віру й надію в повну перемогу.

Сегорічний Великдень повинен бути для вас, українські дяки, великою границею між вашим минулим а майбутнім, від сеї границі мусите — наколи дійсно бажаєте здобути собі те, що вам на основі даних природних і людських законів справедливо належиться — йти лише вперед, здобувати крок за кроком належні вам права а не марнувати дорогого часу та не зжувати своєї енергії на те, що вашій, загальній справі моглоби лише пошкодити, н. пр.: інтригі, пусті балачки, особисті амбіції, внутрішні борби і т. п., але плекати силу волі, солідарність, витревалість та віру й надію в красше завтра, не забуваючи ніколи на загально відомі, золоті слова: „Менше говори, а більше роби!“

Тяжко здобуті позиції, з яких першою й найважнішою є вже нині свій рідний, становий часопис „Голос Дяків“ мусите беречи, як своє „Святая святих“, сильно держати в посіданню та жадному ворогови, хтоб він і не був не дозволити їх собі з рук видерти, бо раз страчене, не завжди назад вертає.

Завважається, що всяка організаційна праця, мусить бути м. и. насамперед дуже добре обміркована; реальна, послідовна, інтензивна й станово-самостійницька та що кожний здобуток в теперішній борбі має бути також і заохотою до дальшої праці.

Щоб тепер розпочата праця увінчалася бажаним успіхом для вас, то мусите всі як один, крім виконання всіх до тепер поданих вказівок — плекати в собі ще й силу волі, яка — так як гарматне стрільно, гранат розбиває найсильніші панцери й найбільші твердині — напевно розторочить найбільші труднощі й перепони, що знайдуться на шляху, яким ви вже почали йти до бажаної мети.

Куди належить пересилати резолюції, про приділ ерекціонального ґрунту для дяків?

Відносно до першої статі „Голосу Дяків“ ч. 1. подається до відома, що резолюції, ухвалені на теперішних, деканальних, дяківських зборах, в яких є м. и. також домагання безплатного приділу ерекціонального ґрунту для дяків належить поручено пересилати до:

1. Апостольської Нунціятури (Warszawa, Książęca 21).
2. Митрополичого Ординаріату у Львові.
3. Єпископського Ординаріату даної дієцезії.
4. Української Парляментарної Репрезентації (Warszawa, Sejm).
5. Міністерства Земельної Реформи (Warszawa Szkolna 11).
6. Міністерства Рільництва і Д. П. (Pałac Prymasowski, Senatorska 15).
7. Міністерства Релігійних Справ і Просвіти (Warszawa, Bagatela 12).
8. Міністерства Справедливости (Warszawa, Długa 7).
9. Міністерства Внутрішніх Справ (Warszawa, Nowy Świat 69), а крім сего до 10. Редакції „Голосу Дяків“, Коломия, Міцкевича ч. 51. в цілі поміщення їх в часописі.

При кінці резолюцій треба додати: Такі резолюції висилаємо також до: (тут належить навести всі повисші адреси, крім сеї під котрою дану резолюцію висилається).

За безпроволочне скликування й точне переведення деканальних дяківських зборів по всіх деканатах у всіх трьох дієцезіях класдеся повну відповідальність перед теперішнім загальом дяків, перед їх наслідниками та перед майбутньою історією дяків — на представників існуючих вже дотепер дяківських товариств та на теперішних дяківських, деканальних делегатів (агентів) всіх трьох дієцезій.

Тепер починає вже рішатися: або сюди, або туди гірка дяківська доля, мучена й забута майже всіма від кільканайцяти десятків літ.

Не забувайте отже представники теперішних дяківських товариств та деканальні дяківські делегати, що на вас тяжить тепер дуже велика відповідальність перед повисше згаданими чинниками за евентуальне невиконання як слід вашого теперішнього обовязку супроти тих, що вас на ваше, теперішнє становище покликали й почасті свою долю в ваші руки передали.

Завважається, що наколиб котрий з представників або з делегатів до кінця мая 1925 р. не скликав згаданих, деканальних, дяківських зборів і не міг се достаточо перед дяками свого округа чи деканату оправдати, належить негайно вибрати нового представника чи делегата, який цілком відповідавби бажанням більшости даних дяків та гідно як слід заступав їх загальні інтереси.

Такі евентуальні випадки належить вірно й точно описувати та негайно пересилати до Редакції „Голосу Дяків“ в цілі належного їх оголошення.

Примітка: Титулятури: ad 1 Всесвітліша й Високопреосвященна..., ad 2 Високопреосвященний і Всесвітліший..., ad 3 Всесвітліший і Преосвященний..., ad 4—9 Висока-е...

Христос Воскрес!

Христос воскрес! Радіймо діти,
Біжим у поле, у садок,
Збираймо зілечко і квіти,
Кладім на Божий хрест вінок!

Нехай бринять і пахнуть квіти,
Нехай почує Божий рай,
Як на землі радіють діти
І звеселяють рідний край.

На нас погляне Божа Мати,
Радіючи з святих небес...
Збираймо діти, нуж співати:
Христос воскрес! Христос воскрес!

Леонід Глібів.

Хто ще не прислав своєї адреси до Шематизму Дяків, який вже почав друкуватися — та належитості за него, той нехай зробить се зараз, а найпізніше до 15. мая 1925 р. бо в противному випадку не з нашої вини в шематизмі поміщений бути не зможе, та буде уважатися ворогом дяківської організації, ворогом борби за кращу долю дяків та буде наразі поміщений в часописі задля осуду загалу дяків.

Незможні дяки можуть належитість за шематизм переслати в двох а навіть і трох місячних ратах, одну зараз, разом зі своєю адресою а решту до кінця червня 1925 р. Се є вже послідне продовженне реченця.

Надіслане.

Хвальна Редакціє!

Прошу помістити в нашому часописі „Голос Дяків“ слідує:

Дня 12. марта 1925 р. відбулися довірочні збори дяків журавенського деканату, скликані дяківським делегатом Григорієм Мисаком, дяком Володимирець, на котрі то збори явилися всі дяки крім двох, яких несприятність, з огляду на службові перепони, оправдано.

Збори відкрив делегат Григорій Мисак, покликавши на председника зборів Семена Дороньчука, дяка з Журавна, на заступника Юрка Максимова, дяка з Буянова, а на секретара Петра Панькова, дяка з Дубравки.

Григорій Мисак, забравши голос, зясував як найточніше невідрадний стан дяків в нинішньому повоєнному часі, та поставив внесок, щоби виго-

товити відповідний меморіал до Митрополичого Ординаріату у Львові з жаданнем затвердження „Дяківського правильника“, проведеного там свого часу Краєвим Зїздом Дяків у Львові.

Меморіал підписано й переслано до Львова. В кінці делегат Григорій Мисак завізав всіх присутних:

1. до негайної передплати свого станового часопису „Голосу Дяків“;

2. до несення всякої помочи, потрібної Видавництву „Запорожець“ в Коломиї до видання першого дяківського шематизму;

3. до поширювання кожним з присутних організації між дяками також і по других деканатах, о скільки там нема відповідних організаторів.

Всі присутні на всі повисші точки одноголосно згодилися.

Остаю з правдивим поважаннем

Григорій Мисак

дяк-делегат в Володимирцях.

Голос дяка з тухлянського деканату.

Дорогі Товариші! Знаю, що кождий з Вас одержав вже I. число нашого часопису: „Голос Дяків“ та знаю також і те, що між нами є й такі, що на жаль ще й до нині не надіслали такої марної квоти, як 1 зл. 25 сот. на чвертьрічну передплату сего дорогого, нашого часопису. Се вправді сумно, але думаю, що се могло статися тільки з невідомости, бо чейже ані одного поміж нами не буде, щоб не належав до організації а тим самим і не був поміщений в шематизмі. Котрий не зістане зараз передплатником і читачем свого, рідного часопису „Голос Дяків“, той не може бути нашим товаришем. Думаю, що помаленьки все буде добре, тільки єдності, бо в єдності є велика сила, яка поборює навіть найбільші труднощі. Між нами є люди, що хотять і вміють працювати для загалу. Отже витаймо наш дорогий часопис з великим, святим кличем: „Кждий дяк мусить бути постійним передплатником і читачем свого рідного часопису „Голос Дяків“.

Хв. Редакція обіцяє, що в недовгому часі появиться вже наш Шематизм, який без сумніву також належить до підкладу цілої нашої, теперішньої, нової будови, якої засновини на найблизших дяківських зборах мусимо звелічати піснюю: „Днесь благодать Духа Св. нас собра...“

З окрема звертаюся до Вас Вп. Делегати й Організатори дяків, щоб Ви при найблизших дяківських зборах переконалися, чи всі дяки з Ваших деканатів надіслали потрібні дати до Шематизму та чи є передплатниками й читачами свого часопису. Недбалих віддайте на разі під загальний суд. Також належалоб піддати гадку, щоб наш часопис виходив що тижня — під неділю, а передплата на чверть року, щоб рівналася перед-

платі „Свободи“, т. є 1-70 зл.*) Також і тому, що дяківські делегати будуть мати змогу скликувати тепер дяківські збори через свій часопис, є пожаданим, щоб він виходив що тижня — під неділю.

Всі Вп. Товариші нехай поміщують в свойому часописі всі свої кривди, заподіяні їм, будьто священниками, будьто парохіянами. Думаю, що кождий з дяків зрозуміє тепер до чого буде служити наш рідний часопис, який не одну дяківську кривду видвигне на денне світло. Щастя Боже в дальшій праці!

Дяк з Верховини.

*) Примітка: Передплата тоді мусілаб рівнатися передплаті „Громадського Голосу“ т. є 2 зл. 50 сот. а се тому, що „Голос Дяків“ виходивби найбільше в нецілих 3.000 примірників, коли напр.: „Свобода“ виходить в далеко, далеко більшому числі. Від Редакції.

Від Редакції.

Всі дяки, яким висилається 2. число сего часопису, а які до нині ще не є його передплатниками — мають зараз а найпізніше до кінця цвітня, а ті що знаходяться поза межами Польщі до кінця мая 1925 р. прислати на него з гори бодай чвертьрічну передплату в квоті 1 зл. 25 сот. евентуально їх вартість в иншій валюті, або звернути се число.

Хто з тутешніх дяків до кінця цвітня а з заграничних до кінця мая 1925 р. не пришле передплати й не зверне Редакції I і II. числа „Голосу Дяків“, той буде уважатися вже передплатником, відповідальним за належитість за часопис перед судом.

Наколи всі дяки стануть постійними передплатниками свого, станового часопису, „Голосу Дяків“, та будуть правильно й точно посилати передплату з гори, то дадуть сим часописови змогу, побільшити свій обем, збогатити зміст та виходити, що тижня — під неділю.

Сим докажете тепер дяки перед світом, що ви культурно стоїте далеко висше, як вас декотрі людці представляють, бо вашим часописом „Голос Дяків“, який щойно показався на світ — а тим самим вашою культурною зрілістю — вже навіть аж заграничні часописи починають інтересуватися, що є дуже великою почесною для вас.

Отже з а р а з до діла, щоб перед світом не завстидатися.

Огляд світових подій.

Союз Радянських Соціалістичних Республік. Недавно відбулася сесія (нарада) С. Р. С. Р. в Тифлісі, на якій міністер загран. справ Чічерін заявився за потребою мира з Польшею. Проти того виступили деякі радянські дипломати, але Риков їх успокоїв, виправдуючи се прихильне становище загальним міжнародним положенням.

Що я видів у чеського господаря?

(Кінець)

У нього подвіре, сей осередок господарства — по подвірю пізнаєть господаря — було повно ладу. Ніколи не було так, щоби перед воза стояв тут, а зад там. Віз у возівни, плуги і борони та инше знаряддя повичищуване під шопою, там також лежить поскладане сухе, добре дерево на всілякі виробы. Гноївка з гноєм уладжена з бетоном і так, що ні дощівка її не виполіскує, ні гноївка не витікає. Смітник окремо в кутику загороджений, під шопою велика бочка на попіл, бо попіл то дорогий гній, придасться. Вода на подвірю не стоїть, бо нікуди тут її вдержатись, подвіря виштутроване. Словом нічо не нищиться.

І в стайні чистота та лад, хоч стара стайня. Син що дня рано корови чистить, аж вилискується. По що ви — питаю — що дня чистите їх? На то господар каже: На корову чи на коня дивлюсь, як на різакі в січкарни. Використовую їх до послідного, але дивлюсь, чи не ржавіють, бо не втнуть січки. А корова не живлена в час, не напоена в час, не вичищена та не видоена в час ржавіє як залізо і замість користь давати, марно дорогу пашу зїдає. Тоді ліпше пашу продати, а корови не тримати.

Я заглянув і до комори. Там побачив я між иншими велику вагу і малу. І здивувався, на що йому сі ваги. Господар і на то відповів: В збіжу не міри шукай, а ваги. Зважиш дома на ярмарку тебе ніхто не ошукає. Вага в господарстві се сумліне в душі чоловіка. Навіть вагу, кільки паші даю худобі їсти.

В stodолі побачив я ще в червни достаток соломи, тож питаю, чому не продає, бож вижити худобу може зеленою пашею. І на то господар дав влучну відповідь: Солома з дому — біднота в хату. Добрий господар соломи ніколи не продасть. Січку треба мати до самих жнив. Що здобулось з поля, най вертає назад в поле з гноєм. Правда, що продаєть зерно чи молоко з дому, але зато даємо на поле штучні гної. На жаль штучні гної не заступлять гною з соломи. Тому соломи ніколи не продаю. Вона йде на січку бо до зеленої воднистої паші треба дати суху.

Я видів, що мій господар майже що дня щось записував в нотатці, яку все носив з собою. Йдемо в поле, аж він встає і зачинає щось писати. Я питався, що він записує. А він на то каже: Є роботи великі і малі, головні і побічні. Не одно мале робить великі клопоти, як на нього забудеш. Тепер я записав собі, що ось тут в містку діра зробилась. Завтра чи післязавтра загляну до записок і вже пригадаю собі, що при нагоді,

як поїду брати, возьму дощинку, цвяхи та сокиру і забю. А то мігби забути, а через таку дрібницю моглаби корова чи кінь ногу зломити. Сей записник є моїм найліпшим товаришем, дорадником і приятелем, в господарстві. Пригадає тоді, як ніхто не пригадає. Лиш він мені скаже, що оплачується, а що ні. Все мені вирахе. Але жадає, щоби і я не був лінивий, та щоби час до часу що дня до нього заглянув, з ним поговорив, його заповнив записками. Таких приятелів-записників я маю вже кільканайцять, з кільканайцяти років. Я все до своїх давних приятелів заглядаю, а вони мене вчать. Вчать, що було в давнині, а чого остерігатись нині. Без записників всьо давне вилетілоби з пам'яті. А давне — се наука. Тож такого приятеля варта зі собою носити.

І багато, багато річей видів я у сього господаря таких, яких у наших господарів нема. Та годі в так короткій статті все переповісти. Я зрозумів добре, чому він з 8 моргів міг добре жити, дітий в люде випровадити, по людськи вбрати себе і родину, та ще на газету і на книжку йому вистало.

Колись сяду і напишу про все те книжочку. Най наші знають, як чужі газдують. Може придасться школа.

М. Творидло.

Радянські політики невдоволені німецьким пляном безпеки, бо по їх думці сей плян може відвернути деякі держави від їх республік. Троцький має незадовго вернути з відпустки та обняти головну управу в Господарській Раді.

Німці дня 29. марта с. р. не могли вибрати собі президента держави, в виду чого відбудеться другий вибір на 26. цвітня с. р. Німецькі політики домагаються тепер від держав антанти: або зміни своїх східних границь, або сполуки Австрії з Німеччиною, або звороту кольоній, забраних Німеччині по світовій війні державами антанти. До Союзу Народів думає Німеччина приступити шойно тоді: 1. коли держави антанти означуть докладний реченець, в яким заберуть свої війська з Пруссії, 2. коли приймуть її плян безпеки, а 3. коли військову контролю над нею буде виконувати Союз Народів, а не держави антанти. Німецькі націоналісти є проти німецького пляну безпеки, бо на їх думку він не є корисний для Німеччини.

Англія. Міністр загр. справ Чемберлен заявив, що Англія ніколи не заключить військового договору з Францією, зверненого проти Німеччини та висказав бажання, щоб Німеччина як найскорше приступила до Союзу Народів на рівних правах і обов'язках з іншими державами. В Лондоні помер недавно бувший віце-король Індії а відтак міністр загр. справ Лорд Керзон, знааний в нас з т. зв. Лінії Керзона в Східній Галичині 1919 р.

Французький уряд скасував французьку амбасаду (посольство) при Ватикані, що дало причину до бійки в французькому парламенті. Парламент одначе ухвалив великою більшістю голосів довіре до уряду. Франція домагається від Німеччини: 1. щоб она цілковито розброялась, 2. щоб наперед приступила до Союзу Народів а відтак заключила договір про безпеку а 3. щоб зобов'язалася не нарушувати ніяких постанов верзальського договору.

Італія, подібно як і Англія, є за німецьким пляном безпеки.

Польські політики дуже заклопотані тим, що Англія та Італія не думають забезпечити польських границь ані на Заході, ані на Сході. Польські часописи доносять, що польськ. мін. загр. справ Скинський вже згодився на німецький плян безпеки, але шойно тоді, колиби Німеччина вступила до Союзу Народів та через 15 літ не пробувала змінювати польсько-німецьких границь на міжнародній арені. Варшавський сойм ухвалив конкордат, заключений між Польщею а Римом, 137 голосами проти 120.

Відділ правної поради.

Державні позички на відбудову.

Закон про державні позички забезпечує всіх тих, чий забудовання потерпіли в наслідок воєнних подій, або коли ушкодження чи знищення забудовань наступило з інших причин, але в той час, коли власник був на війні або на евакуації. Домагатися може сам пошкоджений, а в разі його смерті — вдова чи нащадки в простій лінії (діти, внуки). В першу чергу закон призначає позички для бідних людей, що найбільше позички потребують. До тих, кому в першу чергу маєтсья уділювати позичок, зачислено: сільських господарів, що господарюють на ґрунті до 26 моргів (12.5 десятин) а в містах — власників знищених будинків, що складаються не більше як з 4-ох кімнат. Так само першенством користуються ті, що ще доси живуть по землянках, тимчасових помешканнях, бараках або в комірнім (винаймають мешкання в чужім будинку).

Висота позички має виносити 80 проц. суми, на яку спричинено шкоду. Реченець сплати позички 10-річний на 4 проц. річно. Крім того при виплаті позички стягається на покриття коштів адміністрації не більше як 1 проц. випозиченої суми.

З поданнями про позичку треба звертатися до старства, в повіті якого знаходиться ушкоджена будівля, а староста передає то подання до осуду „Позичковій Комісії Відбудови“, яка урядує при даному старостві.

До подання належить долучити такі прилоги: а) акти якихбудь попередних комісій, що перевели вже оцінку воєнних шкід. Як що такої оцінки не було, то й вимога ця відпадає; і б) посвідку громадського уряду. Це останнє повинно містити: 1) ствердження, що подавець не має погрібних засобів на відбудову та 2) ствердження тої обставини, яка дає право подавцеві на позичку в першу чергу, напр.: живе в землянці чи в комірнім, господарем на ґрунті до 26 моргів і т. д. (Ці обставини подано вище, де говориться, кому належить позичка в першу чергу). Виплата позичок провадиться через Рільничий Банк. На жадання

подавця може комісія якусь частину позички покрити будівельним матеріалом.

Комісія призначає реченець, коли відбудова має бути докінчена. На прохання реченець той може бути продовжений.

Хто гроші, позичені на відбудову, уживе на іншу ціль, буде покараний: арештом до 6 тижнів, грошевою карою до 400 зол., а позичку негайно стягнеться з дочисленням 1 проц. місячно.

По закінченю будови позичка може бути подарована. З тим треба звертатися, або до Всевідської Комісії Відбудови, яка має право дарувати до 50 проц. випозиченої суми, або до Міністра Публичних Робіт, що є управнений дарувати цілу позичку.

Зголошення підприємства.

Провадженне склепу, молочарні, шевської, столярської та інших майстерень, кузні (крім куття коний, на що треба мати концесію), олійні та взагалі таких підприємств, де не вживається механічної сили (пари, електрики і т. п.) належить до вільного промислу т. є не потребує дозволу влади. Належить натомість кожде таке підприємство зголосити до старства приблизно в тій формі:

До

Світлого Старства

в

Низше підписаний повідомляє оцим, що з днем 1. цвітня 1925 р. починає провадити (торговлю мішаних товарів, молочарню, чи що там инше...) в місцевості _____ ч. дому _____ та долучує під:

1. Удостоверений відпис тетрики хрещення.
2. Удостоверений відпис сертифікату принадлежності.

На основі цього просить підписаний видати йому промислову карту.

2 прилоги.

(Новий підпис).

дня _____ 1925.

Подання таке остемплъ вується на 2 зол. а прилоги по 40 сот. Післявши таке подання до старства за рецелісом чи за рубромом, можна розпочати підприємство, не очікуючи на промислову карту; лиш в скарбовій касі муситься наперед викупити промислове свідоцтво.

Організація Покутського Ярмарку й Вистави.

Організаційна праця над улаштуванням Покутського Ярмарку й Вистави в Коломиї огортає чимраз більші круги купецтва й то не тільки в повіті коломийським, але також в повітах від Дністра по Карпати. В тій цілі зорганізується також — на зібранню, якого ініціатором був нотар Оттман — Комітет Ярмарку й Покутської Вистави. — До президії зістали вибрані Вп. пп.: Чеслав Павліковські, староста, Станіслав Ломжинські, повітовий маршалок, Бернард Монд, полковник 49. п. п., Станіслав Дроздовський, начальник окр. суду та Кароль Балицький, управитель Заряду міста. Управу Комітету повірено п. Олександрови Оттманови, нотареві.

В Комітеті утворились три секції, а іменно: організаційна, технічна й пропаганди. Заряд технічний переняв М. Пістинер.

Комітет ухвалив, що Ярмарок і Покутська Вистава мають відбутися в часі, від 28. цвітня до 12. мая 1925. в Коломиї при вул. Алея Вольности ч. 3.

Зсячича.

Рапорт про Ісуса Христа. Папа живе в Римі в дворі, що називається Ватикан. Се велитенська палата. Між іншими цікавими пам'ятками є там дуже велика й дуже давня бібліотека (збір книг). На жаль, світські вчені не мають доступу до її цінностей... А духовники мають мало часу й охоти до наукових дослідів. Се шкода. Часописи доносять, що теперішній римський папа Пій XI. найшов у ватиканським книгозборі дуже давній документ. Є се звіг (рапорт) римського проконзуля Публія Лентулія (здається, попередника Пилата) про бунтівника Ісуса Христа. Проконзуль звідоляє римське правительство, що він звернув пильну увагу на особу Ісуса Христа. В його поліційнім

рапорті є такий опис Ісуса Христу: „Христос має біляве, довге волосе. Воно сягає до ух і спає пасмами на рамена. На переді голови рівний проділ. Борода повна, ясна. Христові очи ясно сині, завсідги лагідні, але часом палають гнівом. Лиця рожеві. Будова тіла правильна, струнка; ніхто не видів, аби сміявся, але часто бачили, що плакав... Ходить усе просто. Рукі має завсідги чисті. Називають його сином Марії. Приятелі звать його „Божим сином“, проконзуль особливе зазначував, бо про се все доносили йому с'арозаконні священники, які дуже ненавиділи Христа... Так описував і рапортував проконзуль про Ісуса Христа.

Пам'яткові дні христ. церкви. З нагоди року римського св. письма подають пам'ятні, церковні дати.

Повтаряємо тут найважніші з них:

Свяченне води введено в житте в 120 р., покуту 157 р., перші монастирі 348 р., латинську Службу Божу 304 р., миропомазання 550 р., помятте про чистилище 593 р., честь для Пр. Діви Марії й всіх святих 715 р., віддавання голду папі римському через цілованне його в ногу 809 р., канонізування святих і благословенних 993 р., хрещенне дзвонів 1.000 р., целібат рим. кат. духовенства 1.015 р., відпусти 1.119 р., диспензи 1.200 р., обряд зв'язаний з піднесенням Найств. Тайн 1.200 р., інквізиції (середовіччі, духовні суди) 1.204 р., ушну сповідь 1.215 р., непомильність папи 1870 р.

Кілько брязкучої монети припадає на одну особу в Польщі. На основі розпорядку про монетарну систему в Польщі припадає на одну особу 4 зл. бронзом і ніклем а 8 зл. сріблом.

Другий Самсон. Один Американець Бен Доррін має таке сильне волосе, що прикріплє до него ланц і відтак ним рушає з місця особований автомобіль (самохід) з 7 (семи) особами.

Новинки.

Великанський землетрус в Китаю. Телеграми донесли вістки про страшний землетрус в Китаю. В провінції Юн-нан цілковито знищене місто Телісу. Під румовищами лишилося 80.000 людей. Землетрус був такий ненадійний і такий сильний, що ніхто не міг вибігти з дому. Після землетрусу вибухла пожежа. — Між бездомними мешканцями можна було бачити страшні сцени. Докладного числа забитих не можна ще подати. Ранених тисячі. Кажуть, що чужеземці, що жили в Телісу вивратувалися.

Багінські і Вечоркевич. Начальник поліц. ескорти Мурашко вбив висірілом з револьвера ескортованих ним до радянської границі в ціли виміни — був двох польськ. старшин, комуністів Багінського й Вечоркевича засуджених в Польщі на довічне тюрму за політичні злочини.

Дяківські збори деканатів бережанського, козлівського, підгаєцького й рогагинського відбудуться в Бережанах, в сали „Надії“ дня 22/4. 1925. т. є в Світлу Середу, о 2 год. сполудня, на котрі то збори всіх дяків з тих деканатів запрошується.

За Комітет: Петро Шанайда, дяк в Золотій Слободі.

Веселий Куток.

Один адвокат оборонив злодія в суді так, що його суд не покарав. Розрадований злодій каже відтак до адвоката: Дякую вам, пане меценас за оборону моєї невинности. Я вам так вдячний, що радбим дуже вас відвідіти у вашій хаті. Адвокат: О, прошу дуже, зайдіть, коли ласка, але тільки в день, а не в ночі...

Суддя до обжалованого: Чому ви били отсего пана редактора? — Обжалований: Я вибачте, вкрав був 100 зол., а він написав в газеті, що я вкрав 150 зол. Як то прочитала моя жінка, то троха мені очий не видерла. „Десь — каже — подів ще п'ятьдесятку“?

Біржа. Львів 7. цвітня 1925.

Амер. долари 5.18¹/₂ до 5.18³/₄, канад. дол. 5.15¹/₂ до 5.16, чеські кор. 0.15¹/₄ до 0.15¹/₂, лєй 0.02¹/₄ до 0.02³/₄, франц. фран. 0.27¹/₄ до 0.27¹/₂, швайц. фран. 1.00 до 1.01, фунти штер. 24.60 до 24.70, австр. кор. за тисяч. 0.07¹/₄ до 0.07¹/₂ сот. Золото: 20 кор. 21.80 до 21.90, 20 франк. 19.80 до 19.90, 20 марк. 24.80 до 25.00, 10 руб. 27.00 до 27.20 сот. Срібло: австр. кор. 0.44¹/₃ до 0.44²/₃, 5 австр. кор. 2.30 до 2.34, фльор. 1.18 до 1.20, сріб. руб. 1.88 до 1.90, копійки за руб. 0.84 до 0.85.

На свята!

Найліпші масарські виробы можна дістати дешево лише у МИКОЛИ КУКУРБИ, Коломия Мійська галя 47.

Від Редакції.

Редакція „ГОЛОСУ ДЯКІВ“ просить тих дяків гр. кат. обряду та їх евентуальні Товариства, що знаходяться поза межами польської держави як: в Америці, Канаді, Чехословаччині, Югославії, Румунії і т. п., щоби після одержання сего числа негайно надіслали передплату на свій часопис та переслали в своєму часі до него всякі інформації про економічне та організаційне життя тамошніх дяків.

Сі інформації мають дати Редакції змогу підняти загальну борбу за поліпшення економічного й соціального положення українських дяків.

Пригадка.

Видавництво „Запорожець“ в Коломиї пригадує в трете П. Т. Интересантам, щоби негайно надіслали належитості за вислані їм свого часу календарики „ЗАПОРОЖЕЦЬ“ на 1925 рік, бо в протилежному випадку довжників оголоситься по-іменно в часописах.

Всякі свого рода дописи до Редакції в цілі поміщення їх в часописі мусять опиратися на певних доказах та бути заосмотрені повним, виразним і власним підписом автора.

Сей підпис є потрібний виключно лише для Редакції.

Стаття в часописі не мусить бути підписана.

Автор може однак підписатися під своєю статією повним іменем і назвиськом, першими буквами імені й назвиська (криптонімом), або довільно прибраним собі іменем чи назвиськом (псевдонімом).

Хто ще до тепер не має прегарного, інформаційного, ріжними красками друкованого календарика „Запорожець“ на 1925 рік з ілюстрацією Богдана Хмельницького та ріжними дуже важними порадами для всіх, той нехай зараз купить собі його в Видавн. „Запорожець“ Коломия, Міцкевича ч. 51 по ціні 60 сот.

Спішіть, бо наклад вже на днях вичерпається.

Кожний зможе другим показати найгарніші штуки, коли купить собі книжочку „ЧАРОДІЙ“ з ріжними ворожицькими забавами й чародійними штуками по ціні 60 сот. у Видавн. „ЗАПОРОЖЕЦЬ“ Коломия, Міцкевича 51.

Видавництво „Запорожець“ подає своїм П. Т. Покупцям до відома, щоби у власному інтересі замовляли товар (книжки) лише за попереднім надісланням належитості, бо післяплата — по найновішим урядовим розпорядкам, виносить при малих посылках тільки, що сам товар.

До відома передплатників „Голосу Дяків“. Подання назвиська передплатника на адресі нішньої посылки було з технічних причин не можливе.

Оголошення.

Др. А. Фріш

лікар всіх лікарських наук
(Апарат Рентгена
і кварцова лампа)
Коломия, ріг вул. Міцкевича-Замкової.

Позір!

Управа Покутського Ярмарку й Вистави подає до відома, що на час відкриття Ярмарку. т. є від 28. квітня до 12. мая с. р. винаймає вільні мешкання.

Хто рефлектує відступити умебльовану кімнату з особним входом за доброю нагородою, звольте ласкаво зголосити се до бюро Покутського Ярмарку й Вистави, Коломия, вул. Алея Вольности ч. 3.

Оповістка.

Хто хоче взяти участь
у **ВИСТАВІ**
Покутського Ярмарку

той мусить негайно подати се до відомого Торговельного бюро при вул. Ал. Вольности 3, телефон 33.

Проситься також приготувати експонати так, щоб на 8 день перед відкриттям Вистави, можна їх уставити в павільонах.

**Великий
СКЛАД МАШИН**

рільничих і до шиття, січкарень, прас до олію, томасини, коксу й вугля поручає дешево, надрібно й гуртом за готівку або на рати

Гершон Мельцер

Коломия, вул. Пілсудського ч. 18.

**Дентистично-технічне
Заведення**

Фридриха ПРЕССЕРА

в Коломиї, вул. Мнихівка 4

приймає всякі роботи в плятині, золоті й кавчуку по уміркованих цінах.

Пацієнтів з провінції полагоджуються

в протягу 24-рох годин.

Увага! Гуцули!

Гуцульські Промисловці
не забудьте скористати з нагоди показати світові свій рідний промисл, беручи участь у Виставі Весняний Покутський Ярмарок.

Тут можете дуже корисно продати свої вироби.

**Магазин галантерейних товарів
Е. Шіндлера й С-ки**

в Коломиї, вул. Косцюшка ч. 1.

поручає жіночі й дитячі паньчохи, батистові й коронкові ковнірці, жіночі торбинки, коронки, вельони, тюлі, кравецькі прибори, мужьське біле, скарпитки, стяжки, ріжного рода блюзки, шовкові жакети, скіряні, шовкові й нитяні рукавички, фартушки, шовкові парасолі, мила, перфуми, шітки до убранных і нігтів та прилади до manicure.

Ціни конкуренційні, якість товару першорядна.

Всякі замовлення з провінції полагоджуються відвратною поштою.

Магазин Мод

Е. Антоневича в Коломиї

вул. Косцюшка ч. 28.

поручає великий вибір жіночих капелюхів та декорацій до них, ріжних коронок, торбинок для пань і т. п. по найнижших цінах.

Якість товару першорядна.

ПОЗІР!!!

ПОЗІР!!!

Має відбутися
від 28. квітня
до 12. мая с. р.

**ВЕСНЯНИЙ
ПОКУТСЬКИЙ ЯРМАРОК**

і **ВИСТАВА** покутських
виробів.

Це є відродження Покуття

й побіда рідного промислу.

**Магазин новостий для пань
Марії ГАВЛЕТИ**

в Коломиї, вул. Косцюшка ч. 3.

поручає першорядний виріб та великий вибір наймодніших суконь для пань і дітий по найнижших цінах.

ПОЗІР!

Позір!

Українські

Промисловці й фабриканти
спішіть використати нагоду великої вистави Покутського Ярмарку.

Поручається першорядну

Фризієрню

ЙОСИФА

ГРЕГОРОВИЧА

в Коломиї (Народний Дім).